

kapka z njebja padnyta. Wot tuteho
 časa smužese slóncu z njuwšćbnej hor-
 cotu na zeskhnytu a prošnu zemju.
 Ani w nosy njedósta so ji rosy, za
 kotryj tak žadaše a tradaše. Byta při-
 roda čěpješě pod tuty njezryesliwej
 čoptotu a suchotu. Muki počachu so
 šěrić a nažija na wotawu spadowaše
 džen wote duja. Tjž skót poča čěpješě
 pod suchotu: tradaše piey. Z čěčel z mo-
 cu zrawješě a noweho njenarose, a
 stoj bě po poslednim dešču hišće na-
 rostle, wjadujese a wiješe so strašnje.
 Tjž katy a rěpy hač dotal hišće čě-
 stwo a strowe, počachu kinyć a na-
 lětna pica bě zdžěle wutjebana, zdžěle
 wuskhijena. Samo w latak, w rěkach
 a w studnjach woteběraše a spadowaše